Anul XIII — Sibiiu, Vineri 19 Aprilie (1 Maiu) 1896 — Nr. 87

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refusă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. sĕ vênd la „Institutul Tipografic".

Protestul

Românilor, Sêrbilor și Slovacilor

contra

sĕrbărilor millenare.

Actualii depositari ai puterii publice în patria noastră, prin un curent artificial în Ungaria, și prin risipirea unor sume enorme de bani, s'au pus sĕ însceneze pentru ochii Europei o serbare, care de o parte e lipsită de ori-ce temeiu istoric, ear' de altă parte trebuie sĕ fie considerată ca o vătĕmare adusă milioanelor de cetățeni, majorității popoarelor, care alcătuesc patria noastră.

Puterea de stat, în acord cu parlamentul Ungariei, au crezut de oportun sĕ serbeze în anul acesta iubileul de o miie de ani al așa-numitei cuceriri și al întemeierii statului prin maghiari.

Cine ar avè ceva de obiectat în contra acestei serbări, din punct de vedere patriotic, dacă ea ar fi într'adevĕr serbătoarea statului ungar, sĕrbătoarea tuturor popoarelor din patria noastră comună?

Proiectatele serbări însĕ sûnt menite, ca înaintea Europei sĕ arĕte: că sûnt o miie de ani, de când un neam de oameni a cucerit patria noastră, și a subjugat popoarele ei, că acest neam se simte îndreptățit și după 1000 de ani, a se considera de singurul și exclusivul representant al ideii de stat ungar, și a-'i da caracterul unui întreg, etnograficește unitar. Serbările millenare sûnt menite sĕ arĕte Europei, că statul ungar a fost și este național maghiar.

Aceasta însĕ este un neadevĕr istoric, care stă în contrazicere cu relațiunile etnografice ale statului nostru și contra căruia sûntem siliți a protesta sĕrbătorește.

Așa numita cucerire a țerii, și întemeierea de stat, ce ar fi urmat din ea, este o ficțiune goală, zidită pe năsipul unei poesii în prosă, care mai e și anonimă și lipsită de ori-ce temeiu real istoric, o poveste, care atât de puțină obiectivitate, ba chiar atât de puțină verosimilitate are, încât nici chiar Academia științifică maghiară n'a putut adeverì sau cel puțin spriginì istoricește întêmplările și evenimentele descrise în ea, și ce e mai mult, aceeași Academie n'a fost în stare sĕ fixeze anul sosirii Maghiarilor în țeară. Unicul fapt, istoricește constatat, prin care se face amintire neîndoioasă de Maghiari ca de națiune etnică, — rĕsturnarea marelui imperiu morav, — a fost faptul împĕratului german Arnulf, la care Maghiarii au avut numai rolul de auxiliari, fără ca sĕ fi influențat asupra evenimentelor ulterioare.

Dar' admițênd că povestea notarului anonim a regelui Bela, ar conținè un simbure de adevĕr, ar urma că Maghiarii au venit aici ca rĕsboinici și cavaleri învingĕtori, ca eroi, cuceritori și stăpâni, ear' noi, națiunile nemaghiare am fost popoarele învinse și subjugate, cari am perdut independența și existența natională, și așa prin năvălirea Maghiarilor am suferit nefericirea cea mai groaznică, ce poate ajunge pe un popor: și acum sĕ sĕrbăm noi acest eveniment întristător, această groaznică fatalitate, veseli, mulțumind lui Dumnezeu împreună cu urmașii pretinșilor nostri cuceritori și subjugători?

Ori-ce sentiment nobil se revoltă la o asemenea presupunere ne mai pomenită, deoare-ce ea ar însemna pentru noi o rușinoasă umilire.

Dar' nu numai așa numita cucerire a țerii este o poveste, ci nici primele începuturi ale unei viețe ordinate de stat nu dau nici cel mai mic sĕmn despre un caracter național-maghiar. Elementul cuceritor domnează de regulă popoarele subjugate, le împrimă moravurile, datinele proprii și limba. În patria noastră însĕ s'a întêmplat tocmai contrarul. Maghiarii au primit moravurile, obiceiurile, organisarea statului, dela popoarele nemaghiare și limba lor și azi e plină de cuvinte luate din cea slavă și din alte limbi. Că rasa maghiară ar fi imprimat patriei noastre caracterul maghiarismului, nu se află nici cea mai slăbuță urmă, veacuri dearîndul. Națiunile Ungariei 'și-au conservat în toate veacurile individualitatea lor bine determinată.

În tot decursul istoriei ungare nu există umbră de dovadă, nici în tendențele regilor, nici în faptele lor, nici în monumente, că Ungaria ar fi avut, fie și pe un singur moment caracterul, unui stat național maghiar. Și nu numai că pe tronul Ungariei au șezut regi de diverse naționalități, ca slavi, români, germani, italieni, ci nici în literatură, nici în arte, nici în monumentele religiunei, precum nici în legislațiune, până la anul 1790—1, nu se arată nici o urmă de viață națională maghiară a statului și nicăiri nu se arată limba maghiară, ca favorisată; din contră, în „**Corpus iuris**", sub cuvêntul „**Gens**" s'a înțeles totdeauna totalitatea cetățenilor din Ungaria, ear' prin cuvêntul „**Nationes**" se însĕmnau națiunile etnice, egal îndreptățite, între cari nu era nici o deosebire de privilegii și drepturi. O deosebire era numai între cetățenii indigeni „nativi" și între veneticii și imigrații din străinĕtate.

Acesta a fost statul de drept public în Ungaria, până la art. XVI. din 1790—1 prin care s'a făcut prima încercare principală de a turbura perfecta egală îndreptățire a națiunilor din Ungaria. Turburarea aceasta apoi a progresat pas de pas, însoțită pururea de protestele reale și solemne ale națiunilor nemaghiare, care se vedeau despoiate din ce în ce de egala îndreptățire națională; așa încât cu toate legile, ordinațiunile și machinațiunile făcute spre subjugarea națiunilor nemaghiare, elementului maghiar nu 'i-a succes a-'și validita principiul nedrept a superiorității limbei maghiare.

Protestele și apelațiunile de drept au urmat necontenit în deosebite forme.

Așa reagiseasă necontenit și cu toată hotărîrea Croația, ear' în anii memorabili 1848—9, se ridică cele trei popoare ale țerii, Sêrbii, Slovacii și Românii, cu armele în mâni în contra maghiarisării.

Nisuințele și aspirațiunile, pentru „Okolie", „Voivodat" sêrbesc și pentru „Autonomia" Transilvanii, adeveresc, că precum în trecut, așa și în zilele mai recente, Ugaria n'a fost un stat național maghiar, unitar, ci a fost pururea un stat poliglot, alcătuit din mai multe națiuni, egal îndreptățite.

Când în anul 1867 s'a introdus în monarchie sistemul dualistic și bărbații de stat ai Ungariei au simțit necesitatea absolută de a se împăca cu națiunile conlocuitore, ei au creat în 1868 așa numita lege despre egala îndreptățire a naționalităților. Când apoi, proiectul acestei legi, purcezênd din premise false, a încercat sĕ întroduca idea de stat național maghiar, representanții națiunilor nemaghiare au protestat sĕrbătorește. Ear' după-ce proiectul a devenit lege, care însĕ nici-odată n'a fost aplicată, și nici-odată nu s'a respectat acele puține drepturi, asigurate în ea, ci s'au călcat în picioare, representanții naționalităților, câtă vreme au mai fost și de acestia în parlament, au pretins la toate ocasiunile respectarea și aplicarea legilor sacționate.

După-ce însĕ ani întregi au rĕmas acuiate ușile parlamentului înaintea naționalităților, prin abusurile electorale ne mai auzite, à la Nitra și Stupava, cele trei popoare Slovacii, Sêrbii și Românii, s'au întrunit în capitala țerii, în 10 August 1895, într'un congres, unde în mod loial 'și-au formulat programul, după care se pretinde, ca, în cadrul integrității statului, toate națiunile sĕ fie considerate în administrația publică, și care program ținênd seamă de aspirațiunile națiunilor nemaghiare, își propune sĕ restabilească administrarea de stat a Ungariei pe bazele ei naturale, corespunzĕtoare stărilor istorice și etnografice ale patriei noastre.

E lucru firesc, că acest program, chiar pentru-că corespunde relațiunilor istorice și etnografice ale patriei noastre, trebue sĕ vină în contrazicere cu curentul artificial, produs de actualii depositari ai puterii în țeara noastră.

Sĕrbările millenare pregătite din partea statului, cu toate mijloacele permise și nepermise, sûnt punctul culminant al acestui curent artificial.

Noi considerăm toată scenăria millenară ca o amăgire optică pregătită pentru seducerea Europei.

Prin această scenărie înșelătoare, Maghiarii voesc a dovedì înaintea Europei, că popoarele Ungariei sûnt *unite* și *îndestulite*, deși adevĕrul real este, că majoritatea popoarelor este *neîndestulită*.

Ei voesc sĕ demonstreze Europei, că popoarele nemaghiare ale Ungariei într'atâta s'au asimilat cu Maghiarii, încât subjugarea lor de-acum o miie de ani o serbează ele însĕși ca o festivitate îmbucurătoare.

Ei voesc sĕ demonstreze Europei, că Ungaria, prin mijlocirea elementului domnitor, a făcut enorme progrese în cultură, și că pretutindenea domnește bunăstare și bogăție, deși tocmai contrarul corĕspunde realității.

Considerând această stare de fapt, în perfectă consonanță cu adevĕrul, constatăm în modul cel mai serbătoresc și cel mai hotărît, că noi, cele trei națiuni ale Ungariei, — Sêrbii, Slovacii și Românii, — existăm și în acest an **1896**, ca națiuni vii, individuale, în faptă și în realitate deosebite, înzestrate cu toate atributele naționale, ca corpuri naționale, cari nu numai în decurs de o miie de ani, ci într'un timp cu mult mai îndelungat ne-am conservat ființa noastră națională, personalitatea noastră națională, limba noastră națională, obiceiurile, moravurile, sentimentele și conștiința noastră națională; și avem voința clară și hotărîtă de a exista, cu ajutorul lui D-zeu, tot așa și pe viitor.

Declarăm totodată, că la aceste serbări de caracter exclusiv național-maghiar, în multe privințe foarte vătĕmĕtoare pentru noi, nici de cum nu luăm parte, ci din contră, protestăm în potriva acestor scenării înșelătoare.

Protestăm, că se înscenează o serbare contra căreia se ridică majoritatea preponderantă a locuitorilor Ungariei.

Protestăm în contra serbărilor, prin cari noi suntem înfățoșați ca popoare cucerite și subjugate.

Protestăm, că și din contribuțiunile noastre se face pentru aceste serbări o așa de enormă risipă.

Protestăm în contra serbărilor millenare, înspirați de cel mai mare patriotism.

Noi dorim sĕ vedem iubita noastră patrie fericită și îndestulită.

In împrejurările actuale însĕ, când majoritatea preponderantă a locuitorilor Ungariei se simte subjugată, patria noastră nu poate fi nici fericită, nici îndestulită.

Dacă ne-ar fi dat, sĕ vedem Ungaria restituită pe basele sale naturale, corespunzĕtoare stărilor istorice și etnografice, când egala îndreptățire a naționalităților ar fi realisată, când fiecare naționalitate 'și-ar ști apĕrată și asigurată individualitatea sa proprie, și când cu un cuvênt Ungaria n'ar fi patria unui singur popor, ci istorica și venerabila „**Hungaria**" cea veche: atunci și noi prea bucuroși am sĕrbători existența de o miie de ani a statului ungar.

Astfel însĕ, cum se înscenează astăzi serbările așa-numite millenare, noi nu vedem în ele decât atentate nouĕ asupra existenței noastre naționale, preamărirea subjugării noastre, — și în contra unei atari serbări **protestăm**.

Budapesta, 1 Maiu 1896.

Comitetul executiv al congresului naționalităților.

Guvernul sub acusă.

Şedinţa parlamentului maghiar, ţinută în 28 l. c.

Se continuă desbaterea obiectului din şedinţa anterioară. Kossuth Ferencz descrie situaţia deplorabilă în care se află ţeara. „După lege şi drept — zice Kossuth — sûntem un stat autonom şi independent, dar' această independendenţă nu există decât pe hârtie. Nu avem armată independentă. *Domnitorii nostri sûnt influenţaţi de străini deja de 370 ani şi aceste influenţe atât sûnt de puternice, încât adese-ori se paralisează prin ele voinţa domnitorilor. La noi trecutul, presentul şi viitorul Coroanei nu este legat de trecutul, viitorul şi presentul naţiunii!* (Bine sĕ ne-o notăm, în ziua, când astfel s'a vorbit în parlament, a fost aşteptat şi a sosit în Budapesta Maiestatea Sa Regele!! Red.) În aceste împregiurări şi datorinţele unui guvern sûnt mai mari, dar' guvernul nu se achită de aceste datorinţe, căci în sus el este devot, dar' în jos volnic, confiscă drepturile cetăţeneşti şi-'şi serveşte scopurile egoistice.“ Nu primeşte budgetul.

După unele reflexiuni ale ministrului Lukács, vorbeşte Ugron. (În decursul desbaterii de 6 luni a budgetului, Ugron a vorbit de cel puţin 30 de ori, atăcând guvernul în modul cel mai înverşunat! Red.) Se ocupă înainte de toate cu politica orientală a guvernului şi declară de incapabilă funcţionarea ministerului de externe. „Insulta mai nouă a Sêrbiei ilustrează mai lămurit politica orientală. Sĕ nu ne mirăm, dacă state mai mici au curagiul (!) sĕ ne insulte, căci aceste statuleţe se aliază cu puteri mai mari şi la aceste puteri găsesc forţa şi curagiul de a-'şi apĕra interesele proprii! Dar' cum sĕ ne putem menţinè autoritatea în afară, **dacă nu sûntem capabili** a ne-o mentinè nici acì în lăuntru. **Guvernul a suferit doar un fiasco total cu politica de naţionalităţi.** Cum poate fi o naţiune respectată, dacă ea nu-'şi poate apĕra colorile sale nici pe propriu-'i teritor. În Agram bună-oară a fost ars steagul tricolor maghiar, fără-ca naţiunea maghiară sĕ fi primit vre-o satisfacţie.

„Naţiunea care nu-'şi cinsteşte legile şi nu le eluptă cuvenita autoritate, se apropie tot mai mult de ruinare. *În vieaţa noastră publică nu există nici o singură instituţiune ce n'ar fi fost atăcată de guvern.* Guvernul însĕ pentru toate aceste nu numai că poate fi tras la rĕspundere, dar' el poate fi pus şi sub acusă, şi judecat chiar.“ (Szalay Károly: **Ba poate fi şi osândit la spânzurătoare...**)

Arată apoi cu date, că actualul guvern a călcat mai adese-ori budgetul, manipulând într'un mod neauzit de uşuratic cu banii publici, ceea-ce a constrîns opoziţia a face o propunere, în sensul căreia e a se manipula cu banii publici după exemplul Belgiei şi al Franciei.

„Dreptul de întruniri şi libertate a vorbirii se respectă de către ministrul de interne numai în casuri excepţionale. (Mai bine o ştim asta noi naţionalităţile. Red.) Caracteristic pentru ministrul de interne este procedura cu privire la excomunicări, la ce îi stă în ajutor catare pretor, care este un mare potentat in cercul seu. **Este horibilă decadenţa moralului public pe toată linia încât putem aştepta cu frică şi cu cutremur apunerea natiunii maghiare.** (Mai multe voci: Aşa este, ruşine!) **Societatea noastră este coruptă. Ori-ce facultate de resistenţă ne lipseşte. Totul decade din ce în ce. Presa este coruptă şi venală, sĕvîrşind lucruri de cari roşeşti. În decadenţă se află şi literatura noastră, care îşi ia acum datorinţa de a deştepta şi lăţi sensualismul.** (Vivat milleniul! Red.) În capitală se rĕspândesc tot mai mult miasmele otrăvitoare, cari ne apropie de acele stări cari au existat în Francia pe timpul lui Ludovic al XV-lea şi a favoritei sale Pompadour. Pe stradele Budapestei nu te poţi mişca fără a te lovì de mulţimea fiinţelor dubioase decăzute, cari formează tina stradelor şi care tină a ajuns până la ferestrile catului prim al palatelor, încât ameninţă a întra şi în saloane!“ (O fi întrat deja! Red.)

Eată, astfel întră naţiunea maghiară în al doilea milleniu! Budgetul nu-'l primeşte şi face următoarea propunere:

Guvernul, învestit cu dreptul de a executa legea despre budget, este totodată înputernicit de a încassa venitele ţerii şi de a le folosì în felul acela, ca demnitatea naţiunii, legile şi interesele ei, libertatea publică şi constituţia sĕ nu fie ştirbite. Actualul guvern însĕ nu observă demnitatea naţiunii cu prilegiul actului de drept public din 8 Iunie, această demnitate nu a apĕrat-o cu prilegiul scandalului din Zagreb, ear' faţă de ofensa Sêrbiei nu ne-a dat satisfacţie. Independenţa ţerii o stinghereşte; a înlocuit comandanţii corpurilor de honvezi cu oficeri de o creştere şi spirit străin; funcţionarii maghiari de stat (? *Red.*) *poartă insigniile unui stat* **străin**, *pajura cu două capete. Constituţia noastră este asigurată prin alegerile curate. Dar' atât alegerile dietale, cât şi reorganisarea în comitate sûnt caracterisate prin volnicie şi violarea legilor, sĕvîrşită şi înscenată din partea funcţionarilor, cari falsifică fără de a fi pedepsiţi. Dreptul naţiunii, de a vota budgetul ţerii prin parlament, în praxă s'a nimicit, căci ministrii cheltuesc sume nevotate, ear' sumele votate le folosesc pentru scopuri neiertate, ţinênd lucrul secret faţă de parlament. Conducerea în comitate este ştirbită până la exhauriare prin stăpânirea volnică a fişpanilor şi ordinele de transgresiune ale ministrilor. Guvernul pus pentru ocrotirea legilor jigneşte însuşi pas de pas aceste legi. Corespondează în limba germană cu ministrul comun. Foloseşte gendarmeria maghiară pentru servicii de armată. Excomunică indivizi din ţeară fără sentenţă judecătorească. Dreptul de întrunire şi libertatea vorbirii sûnt confiscate şi în parte restrînse prin condiţii ilegale. Productele presei sûnt confiscate fără de a fi mai nainte urmărite din partea tribunalului de presă.* **Pentru toate aceste, parlamentul trage la rĕspundere pe ministri, în sensul §-lui 32 din art. de lege III-al anului 1848 şi fiind rĕmânerea lor mai departe în funcţiune un pericol public, se enunţă, că budgetul anului 1896 nu-'l votează şi cu executarea aceluia nu o concred unui guvern ca acesta“.** (Aplause îndelungate pe băncile fracţiunii Ugron).

Urmează apoi unele reflexiuni date la vorbirile opoziţiei de către Perczel şi Bánffy. Bánffy numeşte atitudinea Sêrbiei un act de necomplesanţă basat pe neorientare. După aceste se votează şi majoritatea primeşte budgetul respingênd toate propunerile înaintate. (Strigăte de: Hoch, hoch, pe băncile opoziţiei).

La desbaterea specială se votează toate posiţiile fără observare.

Astfel deci s'a încheiat îndelungata desbatere asupra budgetului pentru anul 1896.

Metropolitul Ciupercovici.

Flere possum, juvare nom!

„*Flere possum sed juvare non*“, a exclamat sfăşiat de durere cumplită s. Augustin, comunicându-'i-se prigonirile creştinilor din partea păgânilor. „*Flere possum, sed juvare non*“, a exclamat şi rĕposatul de pie memorie Silvestru, genialul Metropolit al Bucovinei, care a desvĕlit în memorabila sa apologie uneltirile galiţiano-polone-rutene în contra bisericii ortodoxe bucovinene.

Şi acum viu şi eu simplu muritor — şi încă mirean — şi exclam ca prorocul în pustie: „*Flere possum, sed juvare non*“.

Şi cum sĕ nu plângi amar, şi fără consolare, când vezi încredinţat viitorul unei diecese, unui vanitos şi incapabil?

Deşì biata Bucovină nu se poate mândrì, că ar fi avut cândva sub dominaţiunea austriacă un episcop mai de Doamne-ajută, totuşi guvernele austrice din diversele epoce n'au cutezat a pune în fruntea diecesei indivizi de tagma părintelui Ciupercovici.

Vlachovici a fost un Sêrb, care a slavisat din rĕsputeri, *Hacman* un Rus ncarnat fără scrupule în satisfacerea ambiţiunii personale, *Bendela* un om inteligent, însĕ fără multă iniţiativă, aşişderea şi *Blajevici*. Acestora doi din urmă nici nu le-a fost dat se păstorească timp mai îndelungat diecesa, murind în intervale scurte după denumirea lor. Cel mai lumina dintre archiereii, ce sau succedat în Bucovina, a fost necontestabil, Metropolitul *Silvestru*. Un bărbat de o eruditiune înaltă, capabil de concepţiuni mari, orator şi parlamentrian excelent, naţionalist înflăcărat şi desinteresat, ar fi adus diecesa la cea mai prosperă înflorire, dacă pe de altă parte nu 'l-ar fi paralisat în activitatea sa altfel salutară neamurile. De acolo buna credinţa cea prea mare în alegerea sfetnicilor ei, cari s'au demascat încă pe când trăia, ca nişte indivizicu totului tot incapabili pentru o cooperare măcar aproximativ omogenă cu activitatea zelosului archipăstor.

Despre activitatea Metropolitului Silvestru poate sĕ se nască controversă, însĕ nime nu-'i poate contesta genialitatea şi bunăvoinţa neprihănită în propagarea interelor bisericeşti şi naţionale? Şi cine sĕ-'i ocupe locul? Popa Ciupercă. Ce ironie amară! Guvernul austriac îşi bate joc de biata ţeară. Pe când clerul regulat din Bucovina dispune de membri marcanţi, ca Repta, Stefanelli etc. etc, guvernul judeo-polon din Cernăuţi şi Viena dănumeşte ca archiepiscop şi metropolit pe popa Arcadie Ciupercovici, care e lipsit de ori-ce calităţi.

Ba pardon! Eminenţa Sa este un parlamentarian excelent. Ca representant al fondului religionar în parlamentul austriac, a tăcut în decurs de şese ani ca un peşte, încât a stîrnit admiraţiunea guvernului pentru sine! Însĕ şaga la o parte. El are calităţi negative: Un amor propriu excesiv nemotivat prin nici o calitate positivă, o vanitate absurdă, pătimeşte de o xenomanie teribilă, trăeşte mai ales în armonia cea mai completă cu duşmanii seculari ai poporului român — Polonii — şi cochetează veţinic cu toate guvernele, ce se perêndează la cârma ţerii. Omul acesta sĕ ne fie cap bisericesc?

Ce-'i de făcut însĕ?

Părintescul guvern ni-'l-a octroat ca metropolit pe popa Ciupercovici şi în 19 Aprilie n. a. c. s'a chirotonit ca atare în biserica grecească din Viena.

Catastrofa nu s'a putut evita cu toate avertisările din partea presei creştine independente din Viena.

Macar-că s'a documentat până la evidenţă nedestoinicia actualului archiereu, guvernul 'l-a denumit tocmai din causa totalei sale incapacităţi pentru un post atât de înalt şi împreunat cu o responsabilitate deosebită, ca sĕ aibă la îndemână un mameluc servil, gata la toate concesiunile în detrimentui bisericii şi al turmei pe care are sĕ o păstorească.

Ca dovadă ireproşabilă în direcţia aceasta amintesc numai cuvintele din alocuţiunea aceasta, amintesc numai cuvintele din alocuţiunea de mulţumită către representantul guvernului, care culminează, în ofensa ne mai pomenită la adresa poporului autochton din Bucovina: „*Îmi voiu da toată silinţa ca sĕ-'i fac pe bucovineni mai loiali şi mai patriotici!*“

Dară când au contravenit bucovinenii în contra loialităţii şi a patriotismului, ca sĕ aibă trebuinţă de o corectură din partea incapabilului popă?

E ruşine, dacă un cap bisericesc nu se deosebeşte în nimica de gazetarii jidoveşti meşteri în ale denunciaţiunii cinice şi fără suflet.

Şi omul acesta nu s'a întors încă în diecesă, pentru-că nu s'au terminat încă pregătirile, pentru primirea sa. Va pleca de abia în primele zile ale lunei viitoare, 1—2 Maiu n.; petrece aşadară fără nici un scop 2 sĕptĕmâni în Viena, măcar-că diecesa se află în cea mai mare destrăbălare.

În faţa situaţiunii acesteia apelez la voi, fraţilor bucovineni din toate straturile sociale inteligenţă şi popor pregătiţi-'i o primire deamnă de persoana sa — absentându-vĕ ostentativ dela întreg tămbălăul, ce-'l va arangia guvernul şi cu sateliţii sei.

Vindex-Audax.

Viena antisemită.

Nici astăzi încă nu se ştie de unde s'a trimis ziarelor antisemite comunicatul acela, îmbrăcat în haină cât se poate de oficioasă, despre audienţa Drului Lueger la Împĕratul, comunicat care n'a fost distribuit la foi de altă culoare politică. Şi de oare-ce nu se găseşte nicăiri nici pomeneală de vre-o desminţire a cuprinsului din comunicat, fie ca fond, fie ca formă, trebue privit ca corĕspunzĕtor adevĕrului, poate chiar ca autentic, căci în cas contrar, dacă adecă antisemiţii ar fi exagerat ceva în folosul lor, numai strica 'şi-ar fi putut.

Îl considerăm deci şi noi ca autentic şi îi dăm cuvenită atenţiune. Deja în cele dintâiu patru şire frasa, că Dr. Lueger a fost primit în audienţă, „în urma unei invitări ce a căpĕtat“ — confirmă spusele lui „*D. Volksblatt*“, despre situaţia afară din cale de strîmtorată, în care se află guvernul, situaţia, care a silit pe Badeni sĕ recurgă la intervenţia binevoitore a Monachului. O asemenea intervenţie se întêmplă numai în situţiunile cele mai critice, unde Monarchul trebue sĕ-'şi exprime „dorinţa“, sĕ „apeleze“ la lealitatea unui om politic şi şef de partid extremoposiţional, sĕ aducă jertfe, ce pretind dela dînsul înalte interese de stat. Un om, despre care contele Badeni, motivêndu-'şi în şedinţa reichsrathului dela 8 Noemvrie a. tr., neconfirmarea Drului Lueger ca primar, zicea că: „administraţia oraşului-capitală ar fi căzut pe mâni nepotrivite, (*umberufene Hände*); a unui om, care „nu oferă garanţa recerută pentru o administraţie obiectivă, scutită de tendenţe agitatorice, deopotrivă prevenitoare către toate straturile şi care ar ţinè seamă de autoritatea guvernului“.

Şi azi tocmai acestui om ciudat, în audienţa mijlocită de către acelaşi conte Badeni, îi zice Monarchul că „e convins despre onorabilitatea personală, capacitatea ce se recere, precum şi despre credinţa lui către patrie şi tron“.

Se poate capitulare mai completă pentru guvern?

Şi se poate satisfacţie mai strălucitoare pentru omul urgisit de el, guvernul?

Dar' nu numai persoanei Drului Lueger 'i-s'a dat satisfacţie deplină atât prin faptul simplu al audienţei cât şi prin cuvintele îm-

---

„FOIŢA TRIBUNEI“.

Conferenţa Episcopilor români.

(Raport particular al „Tribunei“).

Alba-Iulia, X Aprilie 1896.

Astăzi s'a ţinut conferenţa, despre care atâta s'a şoptit, şi bine şi rĕu, prin cercurile iniţiate în afacerile de după culise. Astăzi s'a ţinut prima — sperăm că nu şi ultima — conferenţă a Episcopatului Român de ambele confesiuni, pentru a stabilì o procedură solidară în faţa milleniului unguresc. Astăzi amintirea vechei metropolii reînvie venerandă în ochii minţii tuturor şi multe speranţe rĕsar în sufletul desprimăvărit, ca-şi-cum resar ghioceii şi viorelele, când ghiaţa şi zăpada se topesc, şi când vêntul călduţ, prevestitor de bine, adie peste văi şi munţi. Inima mea e plină de sentimente calde şi mintea-'mi, o miie de gândiri frumoase frămêntă.

Dar' se revin, la datoria mea de raportor.

*

(*Sosirea*). Cei şese episcopi ai nostri petrec deja de ieri aici, în cel mai strict incognito. Metropolitul Miron şi Mitropolitul Mihályi au sosit ambii încă alaltăieri. Ambii au venit în trăsuri închise; unul dela Sibiiu pe la Mercurea — Sebeş, celalalt dela Blaj, pe cunoscutul drum. Se zice că au sosit, din întêmplare, în acelaşi moment în curtea dlui X. — în a cărui case au fost încuartiraţi, cei doi metropoliţi, şi în al cărui salon s'a ţinut conferenţa în cel mai mare secret.

Episcopul Aradului şi al Caransebeşului au sosit împreună cu trenul. Episcopul Orăzii şi al Gherlei, întâlniţi la Cluj, au venit cu trenul până la Teiuş, unde îi aştepta o trăţrăsură închisă. Fiecare dintre episcopi au fost încuartiraţi pe la casele unor fruntaşi români de aici.

*

(*Conferenţa*) Despre cum s'a pus la cale această minunată conferenţă, fireşte încă nu e consult sĕ vorbim. Preparativele şi multe detailuri, foarte interesante din multe puncte de privire, le lăsăm istoriei, pentru a nu comite vre-o indiscreţiune. Asta e părerea tuturor. Am auzit chiar păreri, că şi faptul însuşi ar trebui retăcut. Aceasta însĕ nu se poate; un ziarist, ce se respectă, aşa ceva nu poate aproba. De aceea, eu vĕ voiu da unele schiţe despre decursul conferenţei, căci acì s'au manifestat ideile, din cari a rĕsărit faptul de nemărginită însemnătate: procedura solidară în faţa milleniului.

*

(*Deschiderea conferenţei*). La 9 ore seara, după o frugală masă, la care au luat parte cei şese prelaţi, şi care-'ţi presenta un admirabil tablou, Exc. Sa Metropolitul Miron, ca cel mai bĕtrân a declarat şedinţa de oficios deschisă. Cei de casă s'au retras toţi, şi pe un moment salonul, cu colorit naţional românesc, părea că s'a prefăcut într'un templu. La masa din mijloc în frunte era Metropolitul Miron, alb, obosit. De a dreapta lui Metr. Victor, rumen, radios, cu oare-care emoţiune nervoasă. De-a stânga episcopul Meţian, ear' lângă dînsul Exc. Sa Pavel. Lângă Metropolitul Blajului şedea Episcopul Popea, lângă acesta Episcopul Szabó, care ajunse astfel vis-à-vis cu presidentul. La o parte era o mĕsuţă mai mică la care între cei doi secretari metropolitani — umilit subscrisul...

„Fraţilor!“ — zise presidentul, după-ce a deschis şedinţa — deşì sûnt foarte slăbit, totuşi am ţinut sĕ nu lipsesc dela această ilustră conferenţă. Şi-'mi pare foarte bine c'am venit, ori-şi-cât de mult 'mi-am sdruncinat sănĕtatea. Nu ştiu, la ce resultat vom ajunge, dar' faptul însuşi, că ne-am putut întrunì în această casă, în acest istoric oraş, mĕ satisface foarte mult, şi-'mi deşteaptă nădejdi mari pentru viitor. De altă parte însĕ sĕ ne dăm bine semă de împregiurările grele în cari trăim, şi e vênturile, cari tot mai rĕci vin asupra nastră, din partea guvernului. Astfel, pĕtrunşi de idealul, ce ni-se deşteaptă în suflet, sĕ nu ne lăsăm purtaţi prea sus, ci sĕ ne dăm seamă de împregiurări şi în conformitate se hotărîm ţinuta ce avem de observa.

Metropolitu Mihâlyi ridicându-se aduce mulţumite presidintului pentru-că n'a pregetat a venì chiarcu risicul sănĕtăţii. Face o reprivire asupratrecutului şi emoţionat zice:

„De aproe 200 de ani poporul nostru e desbinat în 2confesiuni. Desfacerea aceasta este azi unfapt, care ne-a adus şi bine, şi şi rĕu. Rĕl cel mai mare, îl simţim chiar noi, pe are preabunul Dumnezeu ne-a pus în frunte bisericilor sale. Fiecare observăm miserie, cu cari ne luptăm şi unii şi alţii, şi în şcoală şi în biserică. Dar' sĕ nu vorbim sum decât de posiţia noastră faţă cu guvernul. Guvernele ţerii, cari întotdeauna au profitat de deosebirile dintre noi, au şi lucrat totdeauna, ca ura şi desbinarea sĕ fie tot mai mare. E timpul, ca noi sĕ observăm aptătura aceasta şi sĕ zădărnicim cel puţin pe viitor intenţiunile ei, care numai favorabile nu ne sûnt. În sensul acesta eu salut cu draste creştinească pe frăţiile Voastre şi sper, că convenirea noastră va aduce roade bune bisericilor noastre, şi naţiunii române, şi ţriei. (Aprobări vii).

*

Presidintul anunţă, că acum se întră în meritul causei şi presentă următoarea propunere întrată birou: „În faţa milleniului şi în faţa ordinţiunilor ministeriale autorităţile supreme bisiceşti şi scolare româneşti de ambele confesiuni proced solidar neparticipând la milleniu şneluând în considerare ordinaţiunile guvernului“.

Presidintul recomandă discusiune obiectivă, cât se poate de scurtă, căci timpul înaintează grabnic, şi împregiurările nu iartă a lungì vorba.

Episcopul Szabó zice, că precum şi în convorbirile private aşa şi acum îşi susţine părerile, — dar' se va supune majorităţii. Crede, că prin procedura propusă biserica ar risca prea mult. „Sĕ ne aducem aminte — zicea Preasfinţia Sa — că sĕrbările millenare sûnt aprobate de M. Sa; s'au adus legi în sensul acesta, şi noi, ca membrii ai corpurilor legiuitoare, cum ne vom putè opune cercurilor hotărîtoare? Ce va zice M. Sa? Ce va zice guvernul? Cum se împacă ţinuta noastră cu sfânta Scriptură? Sfântul Pavel ne porunceşte tuturor sĕ ne rugăm pentru domnitori şi când aceia ar fi rĕi, păgâni.“ — Propune sĕ asculte de ordinele ministrului, şi sĕ dee în acest sens un circular comun, episcopatul unit, şi altul, în acelaşi sens, dar' cu alte cuvinte, episcopatul gr.-or.

Episcopul Popea zice cam următoarele: „Eu aprob propunerea primă. E vorba de un lucru politic, de un lucru străin şi de neamul şi de biserica românească. Noi sĕ-'l ignorăm simplu. Poporul maghiar poate sĕ sĕrbeze, şi noi nu-'i conturbăm bucuria. Dar' noi ce sĕ sĕrbăm? Suferinţele noastre millenare? starea noastră deplorabilă de azi? — care ni-s'a creat din aceeaşi parte, care face şi milleniul. Noi sĕ nu iubilăm, căci inima nu ne lasă. De ce dar' sĕ facem nişte lucruri pentru ochii lumii, cari nefiind sincere ne presintă ca şi nişte farisei. Sĕ fim sinceri, că atunci şi contrarii ne vor respecta mai mult.

Metropolitul Victor: „Aprob întru toate cuvintele Frăţiei Sale, a antevorbitorului. Dar' trebue sĕ mai adaug ceva. S'a făcut provocare la sfânta scriptură. Eu cred, că în afaceri de acestea politice-profane, sĕ nu amestecăm cele sacre. Sĕ nu aruncăm mărgăritarele în..... Ear' dacă e vorba sĕ consultăm scriptura, apoi eu cred, că e foarte greşit a scoate din sf. scriptură tot ceea-ce umileşte, ce apasă, ce impune oare-care resignare. Noi, ca teologiciani, cari cunoaştem istoria sfintelor cărţi ne dăm seamă, că de pildă epistolele sfântului Pavel sûnt scrise toate pentru anumite împregiurări, cari n'am putè zice, că seamănă cu ale noastre. — Poporul nostru e un popor, de a cărui menire în mâna provedinţei dumnezeeşti trebue sĕ fim pĕtrunşi. El are un viitor, dar' pentru a-'şi ajunge acest viitor el are lipsă de multă abnegaţiune, de multe jertfe, de mult entusiasm. De unde se poate soarbe mai multă învĕţătură, spre a face această şcoală în poporul nostru, decât din nesecatele isvoare ale eternelor învĕţături propovedujte de Mântuitorul Isus? Poporul nostru, necorupt încă de civilisaţia falsă a secolului, e poate cel mai acomodat, pentru regenerarea, renaşterea creştină, a cărei auroră se arată deja. Falsul liberalism, decăzut în libertinaj, materialism şi corupţie se ruinează, şi peste el se ridică idealismul creştin cu devisa „in hoc signo vinces“. — Învingi, dacă lupţi. Deci luptă! Luptă loială, legală, dar' entusiasmată. Sĕ scoatem *însufleţire* din cartea cărţilor, din comoara omenimii, căci pentru libertate luptăm, şi cel dintâiu proclamator al libertăţii adevĕrate cereşti a fost Isus, fiiul lui Dumnezeu...

Dorul după libertate e un dor natural, înscris de însuşi creatorul Dumnezeu în inimile noastre. Cuvine-se deci sĕ ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni, şi sĕ alimentăm în poporul nostru entusiasmul, care absolut necesar este în ori-ce luptă pentru libertate.

Au nu pentru libertate luptă întreagă biserica creştină? Şi libertatea poporului nostru, nu este ea una cu libertatea bisericii româneşti?... În loc de a spicui deci din sfânta scriptură pasagele invocate numai de tirani, sĕ luăm din plinul ei, care dă nădejde şi însufleţire sacră! — Primesc propunerea“. (Vii aprobări).

pĕrăteşti, ci satisfacţie a căpĕtat însuşi partidul antisemit.

În tot comunicatul nu se află absolut nici un cuvinţel neplăcut, nefavorabil la adresa partidului antisemit, Nu este oare aceasta foarte semnificativ, bătĕtor la ochi, ba şi mai mult, chiar important?

Dacă Badeni ar fi vrut sĕ dee partidului antisemit o lovitură pornită din cercurile cele mai înalte, desigur ar fi exoperat-o la Împĕratul, căci în asemenea casuri M. Sa ascultă de sfaturile primului seu sfetnic. Dar' Badeni s'a convins, a recunoscut, că nu numai de giaba se luptă contra curentului antisemit, ci din contră curentul devine pentru el tot mai periculos, tot mai ameninţător, pentru el, Badeni, pe care Monarchul 'l-a crezut şi crede cel mai apt şi cel mai demn a conduce trebile complicate ale Austriei şi a duce la îndeplinire chestiunea gravă a reînoirii pactului economic cu Ungaria.

Vorba ceea: „nevoia te duce unde nu 'ţi-e voia!"

Neaflându-se deci în comunicat nici un cuvinţel despre partidul antisemit, ministrul-president a vrut sĕ exprime, prin graiul Monarchului, că n'are încotro, trebue sĕ ţie seamă de el şi încă seamă mare! Destul atâta la început; va venì vremea, când nu prin tăcerea completă în cuvintele împĕrăteşti o va dovedì Badeni aceasta, ci şi prin vorbe proprii. Numai puţintică răbdare. Eată cum se exprimă în această privinţĕ „Deutsches Volksblatt" dela 27 c. (foaia de seară):

„Dacă tocmai nu poate încolţì în noi mulţumire deplină despre modul, cum s'au desfăşurat acum lucrurile, totuşi nu ne putem nici ascunde, că ziua de astăzi prevesteşte nouĕ şi poporului nostru un viitor mai bun, fericit. Chipul în care Coroana a intervenit în chestiunea primăriei; procedarea urmată în această afacere, îşi găseşte analogia numai în casul întêmplat acum treizeci de ani cu Deák, care încă a fost chemat şi dela care audienţă se datează o periodă nouă în desvoltarea politică a monarchiei".

Şi încă un lucru nu mai puţin semnificativ în comunicatul, aşa zis oficios: de douĕori obvine vorba: de astă-dată (dermalen). Aceasta vroa sĕ zică, că va venì o „altă-dată", când nu se va mai cere Drului Lueger „jertfa" de a renunţa „de bunăvoe la alegere". Când se va presenta această altă-dată se poate prezice aproape cu siguranţă: după tămbălăul millenar. Acestui chef sardanapolic al naţiei singure alcătuitoare de stat, chef de altfel ce va decurge în nişte împregiurări lugubre, trebue adusă jertfă la dorinţa preabunului nostru domnitor. În alt mod, cu alte motive nu se poate explica „jertfa", care umileşte guvernul cisleithan şi ridică sus, tare sus, pe partidul antisemit. „Deutsches Volksblatt" nu se pronunţă lămurit asupra însemnătăţii vorbei „de astă-dată", ci o isprăveşte cu următoarele cuvinte: „Numai consideraţiuni momentane la necesităţile statului sûnt motivele, care fac ca întărirea Drului Lueger sĕ apară în acest moment neîntrupabilă (unthunlich)".

Presidentul: „Ne mai voind nime sĕ vorbească încheiu discuţia şi pun propunerea la vot. Înainte de aceea însĕ, nu pot sĕ nu vĕ atrag atenţiunea la gravitatea propunerii... Trebue sĕ ne dăm bine seamă. Un moment de însufleţire produce une-ori hotărîri, a căror consecuenţe, cu greu le poate omul purta... Dar' în sfîrşit, cum se va decide, aşa va fi. Avem exemple între antecesorii nostri, cari în momente de acestea gata au fost a renunţa la posiţia lor, care ori-cât de onorifică, e şi prea grea şi prea cu mare responsabilitate împreunată.... Totuşi, nu pot sĕ nu vĕ amintesc — deşi Esc. Sa Metropolitul Mihályi a vorbit prea frumos, şi prea adevĕrat — că vorba sftei scipturi: „se fiţi înţelepţi ca şerpii, şi blânzi ca porumbii" — încă e foarte, foarte adevĕrată".

Se votează, cu vot secret şi propunerea se primeşte cu 4 contra 1. Presidentul, în calitatea sa, s'a reţinut dela vot.

După votare Metropolitul Miron începe cu ton mai înălţat următoarea vorbire:

„Prea iubiţi Fraţi! Sûnt conştiu de însemnătatea mare a hotărîrii, ce am luat. Dar' dacă am luat-o, se o şi executăm solidar şi consecuenţi, şi sĕ nu cedăm nimic, *et şi fractus.....*

În momentul acesta se aude o lovitură în uşe. Toţi trĕsar şi-'şi îndreaptă privirile într'acolo. Metropolitul Roman strigă iritat: *Cine-'i?*

Întră un gendarm...

. . . . . .

Eu trĕsar, mĕ trezesc, şi dinaintea mea stă Irimie, băiatul, care venì sĕ-mi ceară manuscript.

Nĕcăjit, că m'a trezit dintr'un vis aşa de frumos, mĕ frec la ochi, pun mâna în pulpitul de lângă pat, şi-'i dau ce-'mi cade în mână.

Era un circular millenar.

Raportorul.

Nouĕ ne vine a crede, că această jertfă adusă pe altarul „apoteosei, în dimensiuni uriaşe, a viţelului de aur, la picioarele căruia se tăvălesc chipurile pitice ale urmaşilor lui Árpád" — o vor plătì scump benchetuitorii de azi.

Şi antisemiţii „vor ţinè minte".

Lupta în comitate.

Din congregaţia comitatului Braşov.

În 15 (27) Aprilie s'a ţinut la Braşov o adunare a congregaţiei comitatului, în chestia milleniului.

Eată — în schiţă — detaliile „Gazetei Transilvaniei" despre această şedinţă.

Îndată după deschidere ajunge la desbatere raportul vicişpanului despre ţinerea unei adunări festive din incidentul milleniului şi trimiterea unei deputaţiuni la deschiderea exposiţiei.

Vicişpanul propune, ca şedinţa festivă a comitatului sĕ se ţină în 16 Maiu a. c. şi la ordinea zilei sĕ fie: un cuvênt de deschidere al fişpanului, un discurs festiv al viceşpanului (ambele în limba maghiară) şi o adresă omagială către Maiest. Sa.

Primul orator e dl Dr. Lassel, care vorbeşte în numele Saşilor verzi.

Susţine între altele, că sĕrbarea milleniului se înfăţişează ca o sĕrbare a descălecării rassei maghiare, ear' nu ca o sĕrbare a ţerii, de oare-ce întemeierea statului ungar nu datează dela venirea Ungurilor aici, ci o sută de ani mai târziu, dela regele St. Stefan încoace şi că arangiatorii exposiţiei din Pesta au dat acesteia un caracter exclusiv maghiar.

La sfîrşit face următoarea curioasă propunere: sĕ se ţină şedinţa festivă, dar' vicişpanul se vorbească în limba germană şi sĕ arete meritele Saşilor pentru cultura patriei.

După acestea ia cuvêntul în numele Românilor dl Dr. Aurel Murĕşianu.

D-sa declară, că consimte cu sus amintitele afirmaţiuni ale dlui Dr. Lassel, dar' nu poate nici-decum adera la propunerea acestuia, ci este împreună cu conmembrii români — hotărît în contra ţinerii unei şedinţe festive millenare şi nici nu poate lua parte la o astfel de şedinţă.

Vorbitorul arată apoi pe larg motivele acestei abţineri dela sĕrbările milleniului.

Reîmprospĕtează, că noi Românii dela inaugurarea erei dualiste luptăm în contra acelei politice de stat, ce îşi află expresiunea în sĕrbările millenare şi care punênd interesele specifice ale rasei maghiare mai spre sus de interesul comun al statului. ţinteşte la unitatea naţională maghiară prin nimicirea individualităţii noastre naţionale.

Românii în conferenţele lor electorale s'au pronunţat întotdeauna categoric în contra acestei nefaste politice şi au protestat solemnel contra tuturor încercărilor de maghiarisare.

Şi tocmai prin aceste nisuinţe de a nimicì egala noastră îndreptăţire naţională, poporul român e azi de fapt scos din cadrele constituţiunii.

Aminteşte apoi vorbitorul, că în cartea *„Az ezeréves Magyarország multjából és jelenéből"*. (Din trecutul şi presentul Ungariei millenare), carte publicată anume pentru informarea străinătăţii, pe aproape 200 de pagine se vorbeşte numai de Maghiari şi în douĕ partii, foarte pe scurt, de Croaţii ear' despre Români, Saşi Slovaci, Sêrbi, etc. nici nu se aminteşte, ca-şi-când aceste naţiuni nici n'ar exista în regatul ungar.

„Nu putem deci" — zice vorbitorul — sĕ ne bucurăm şi sĕ iubilăm la poruncă".

Din toate aceste motive dl Dr. Murĕşanu declară în numele seu şi al colegilor sei, că nu poate primì propunerea comisiunii permanente şi propune, ca ea sĕ se iee dela ordinea zilei.

Dl Rombauer, directorul şcoalei de stat din Braşov, admite, că numai peste o sută de ani se va sĕrba, strict luat, întemeierea statului şi că acum se serbează mai mult venirea Maghiarilor, dar' aceasta nu schimbă nimic, când e vorba sĕ se manifesteze patriotismul.

După aceste dl Dr. Zakariás, reflectează în mai multe privinţe dlui Murĕşanu, susţinênd propunera comisiunii permanente.

Vicişpanul Iekel, ca raportor, rĕspunde la observarea dlui Dr. Lassel, că el ca Sas, vrea se ţină discursul festiv în limba maghiară, care e limba statului (!)

După-ce mai reflectează dl Dr. Mureşanu dlui Iekel, preşedintele pune propunerile la vot. Sĕ primeşte cu mare majoritate propunerea comisiunii permanente.

„Budapesti Hirlap" şi Studenţii bucureşteni.

În organul „Budapesti Hirlap" cu nr. 111 din 22 Aprilie, într'o corespondenţă din Sibiiu, se face istoricul — în multe părţi fantastice — călĕtoriei studenţilor universitari bucureşteni la sĕrbarea iubileului societăţii „România-Jună" la Viena, găsindu-se cu modul acesta prilegiul de a ataca ungureşte într'înşii. Nu e de mirat lucrul acesta şi nu ne supĕră întru nimic; ne-ar supĕra atunci, când ne-ar aduce elogii, căci atunci am fi convinşi, că am lucrat rĕu.

S'au oprit, studenţii bucureşteni în Lugoj, spune corespondentul numitei gazete, pentru a cerceta ce acţiune voesc a lua Românii de acolo, faţă de milleniu, şi că acestia 'i-a sfătuit pentru o purtare neutrală, faţă de sĕrbările millenare.

Se cunoaşte din simplul acest lucru, că e mai uşor a spiona şi a relata cele spionate, dar' e mai greu a ghicì şi şi mai greu, când nu te ajută constituirea ta şi împregiurările, a căuta se plăsnueşti relataţiuni întru câtva asemĕnătoare cu adevĕrul. Nu zĕu: Ar crede oare onorabilul corespondent al organului opoziţiei maghiare, că era de trebuinţă ca studenţii români sĕ îmboldească la o acţiune în acest sens, pe acei-ce sûnt angagiaţi în luptă înaintea lor, pe aceia-ce trebue sĕ lucreze conform dorinţei inimilor şi sentimentelor lor. Puţină logică şi suprimarea acestui pasagiu ar fi venit dela sine, onorabile corespondent!

În privinţa celor scrise ca fiind întêmplato la Budapesta şi Viena, spun drept, că am rĕmas uimit de uşurinţa de crezĕmênt a gazetei ce a primit spre publicare acel articol.

Pot d-lor şi au şi dreptul sĕ considere ca duşmani pe Lueger, pe Fleva, pe stud. români şi pe toţi cei-ce protestează contra a tot ce e nedrept; dar' de aci şi până la a conchide că toţi acestia s'au adunat la un loc, pentru a da lovituri în millenara societate maghiară, e cam departe. Noi ne apĕrăm, cum spune poetul, „moşia, nevoile şi neamul"; Dr. Lueger apĕră interesele capitalei împĕrăţiei, de lovitурile pornite din partea conducĕtorilor Budo-Palestinei. Simpatisăm cu Lueger şi-'i dorim din toată inima isbândă, dar' că am convenit cu dînsul pentru o acţiune comună, e tot aşa de neexact, după-cum e de fantastică acel „Adio şi trăească Lueger" dela despărţirea studenţilor din Bucureşti la Pesta, când se înapoiau din Viena.

În privinţa celor petrecute la Sibiiu, lucrul fiind mai uşor de aflat, a fost expus mai corect şi n'am de ce insista. Spionul a fost între noi (?? Red. „Trib."), şi originea-'i nu poate fi străină, cel mult rĕşinărească, şi dovada cea mai evidentă e faptul, că califică de sĕlbatică vorbirea lui Ciura, fiindcă acesta 'şi-a beut păharul pentru stîrpirea şerpilor, ce încercase a roade la rădĕcină, arborele naţional şi a găunoşì fructele-'i frumoase.

La sfîrşitul corespondenţei sale, autorul dă drumul unei înşirări de expresii curat ungureşti, califică pe studenţii bucureşteni de haimanale şi aceasta numai şi numai, pentru-că în declaraţia lor din „Tribuna", au găsit cu cale sĕ spună ca întotdeauna, adevĕrul fără ocolituri, numai şi numai, că au cerut străinătăţii, sĕ asculte şi glasul Românilor, când vor ajunge la milleniu.

Un cuvênt încă: Cerinţele cuviinţei sociale, nu sûnt tocmai greu de înţeles, pentru cei pregătiţi la primirea lor; pentru acei însĕ crescuţi în principii contrare ei, negreşit că li-se va părè şi vor pricepe lucrurile anapoda. Nu ne mirăm, că ne acusaţi de necunoaşterea acestei bune-cuviinţe, căci e demonstrat ştientificeşte, că pentru nebun, toţi cei zdraveni sûnt nebuni şi numai el e zdravĕn.

Pe lângă aceasta e şi ridicol. E ca-şicum am auzì pe un monarch absolut vorbind în numele libertăţii şi democratismului.

Vasile Al. Miculescu.

CRONICĂ

Sibiiu, 30 Aprilie n. 1896.

Pandolfi la regele Carol. În timpul şederii sale în Veneţia, M. Sa regele a binevoit a primì în audienţă pe cunoscutul filo-român, marchisul Pandolfi, senator. M. Sa regele s'a întreţinut aproape o oră cu entusiastul amic al Românilor.

*

Studenţii din Bucureşti şi milleniul. Studenţii din Bucureşti s'au întrunit din nou, Duminecă seara, în sala Orfeu, pentru a decide asupra atitudinii lor faţă cu sĕrbările millenare. Aşteptăm resultatul.

*

Liga din Craiova. Dumineca trecută s'a ţinut adunarea generală a Ligei din Craiova.

După mai multe discuţiuni s'a hotărît, ca sĕ se protesteze în următorul mod în contra milleniului:

1. În ziua de 2 Maiu, fiind sĕrbătoare (Înălţarea Domnului), se unifică protestarea în contra milleniului cu sĕrbarea aniversării revoluţiei dela Blaj, 3 Maiu 1848.

2. În ziua de 2 Maiu, la ora 3 p. m., un Te-Deum se va oficia la biserica Madona-Dudu, şi de acolo cetăţenii vor merge în procesiune pe stradele principale ale oraşului cu drapele, la Barbu Ionescu.

3. În acea sală se vor ţinè mai multe discursuri, arĕtându-se însemnătatea istorică a milleniului.

4. La urmă se va cetì o moţiune de protestare, pe care o va redigia comitetul Ligei şi o va supune mai întâiu la deliberările membrilor Ligei în adunarea ce va avè loc la 26 Aprilie, orele 8 seara.

5. Se vor face învitaţii la toate secţiunile Ligei din Oltenia, pentru a trimite delegaţi la Craiova în ziua de 2 Maiu.

6. Toate societăţile din Craiova, vor fi învitate a lua parte cu drapelele lor, la manifestarea de protestare.

Această hotărîre s'a luat în unanimitate.

În acea zi aflându-se în Craiova domnul Dim. Sturdza împreună cu domnii Stolojan şi Stoicescu, mai mulţi membri ai Ligei au lansat următorul apel către cei trei ministri:

„Dlor Sturdza prim-ministru, Stoicescu, ministru de lucrări publice, şi Stolojan, ministru de interne.

„Liga este convocată astă-seară ca sĕ decidem ce facem cu milleniul.

„D-voastră ministrul ţerii, colegii d-lor ministri Cantacuzino şi Palladi, membri în comitetul executiv al Ligei, nu ne puteţi lipsì de luminile şi patriotismul d-voastră. Profitaţi de aflarea d-voastră în Craiova şi veniţi la întrunire d-lor ministri, şi mai ales d-ta, patriotule Sturdza, ca împreună sĕ hotărîm ceea-ce interesele românismului şi demnitatea naţională reclamă în aşa grave împregiurări".

Bine înţeles, că domnul Sturdza n'a asistat la întrunirea Ligei.

*

Sĕ fie adevĕrat? Direcţiunea exposiţiei millenare din Budapesta comunică ziarelor ungureşti, că patru ziare române din capitală vor fi representate la deschiderea milleniului. Printre aceste ziare, — adaugă comunicatul, — este şi „Românul", care va fi representat prin dl V. C. A. Rosetti.

Sĕ fie adevĕrat?

*

Avansări în armată. Cu 1 Maiu s'au făcut în armata austro-ungară următoarele avansări: au fost avansaţi la rangul de: majori în infanterie Dionisiu Aldea alias Poppa 65, Bogdan Mămulea 4; căpitan cl. I. Simion Barza 28; căpitani cl. II. Victor Petri 76, Iosif Pui 33; locotenenţi: Vasiliu Calbaza 43, Petru Babĕu 64, Constantin Velcean 61. Valeriu Moga 85 şi Ioan Hidu 44; la artilerie: căpitan cl. II. Iosif Stepănescu 21; mai departe a fost înaintat la rangul de medic de ştab: Dr. Ioan Pop 31, apoi la rangul de medici de regiment Iuliu Deac şi Toma Mandicea; în fine a fost numit intendant superior militar cl. II. Gabriel Cociuba. Maiestatea Sa a decorat cu crucea de aur cu coroană pentru merite pe medicul de regiment Ioan Pop 64, şi a ordinat sĕ li-se exprime mulţumită preaînaltă căpitanilor de cl. I. I. Bogdan Mamulea 4 şi Dionisiu Aldea alias Poppa 65.

*

Gimnasiul din Blaj, după-cum ni-se scrie, a fost cercetat în sĕptĕmâna trecută de directorul-suprem din Cluj, dl Kuncz Elek. Trei zile a stat directorul-suprem în Blaj, asistând la prelegerile fiecărui profesor şi visitând toate arangiamentele gimnasiului. În sfîrşit 'şi-a exprimat perfecta sa îndestulire asupra celor experiate.

*

Alegere de deputat în Seghedin. Ieri a decurs în Seghedin alegerea de deputat în locul devenit vacant prin abzicerea vestitului cartofor Babó Emil. A fost ales cu 802 voturi, Polczner Jenő, independist. Contra-candidatul Szabó József, socialist, a întrunit abia douĕ voturi.

*

Exportul de cereale al României a început sĕ se animeze. În Constanţa se încarcă acum 5000 hectolitri de grâu pentru Palermo din Sicilia. În cursul lunei curente s'au exportat pentru Englitera 85.000 hectolitri de grâu din Brăila, Galaţi şi Constanţa.

*

O nouă mină de cărbuni în România s'a descoperit în judeţul Dolj, anume la Trei-Fântâni (Breasta), proprietatea dlui Ioan Vrăbiescu. În curênd se vor începe sondagiile.

*

Un biciclist român. Ieri-alaltăieri a fost în Sibiiu un biciclist român, dl D. A. Zanne, architect în Bucureşti, care a intreprins o călĕtorie cu biciclul la — Amsterdam. Dl Zanne, zice că a făcut un rĕmăşag.

*

Hymen. Domnul *Moise Brumboiu*, teol. abs. şi d-şoara *Eugenia Chişereanu*, din Făgăraş — fidanţaţi.

— *Coman Siogan* şi *Maria N. Vidrighin*, învită cu toată stima la cununia lor, care se va celebra Duminecă în 5 Maiu st. v. 1896, la 1 oră d. a., în biserica gr.-or. din Rĕşinari, precum şi la masă la 2 ore d. a., în localitatea domnului Nicolae Vidrighin. Rĕşinari, în Aprilie 1896.

*

Cântec despre Jidovi. Procesul intentat foii humoristice „Herkó Páter", pentru poesia „Dal a Zsidókról", s'a sfîrşit cu absolvarea acusaţilor. Însemnăm, ca raritate.

*

Maial. Corpul învĕţătoresc dela şcoala din Poiana, arangiază în ziua de 23 l. c (sf. mucenic George), cu elevii şcoalei o escursiune de primăvară în pădurea numită „Staule". La aceasta se consideră de învitaţi toţi binevoitorii şi spriginitorii causei. Învitări speciale nu se fac. La cas de timp nefavorabil, escursiunea se amînă. *Corpul învĕţătoresc.*

*

Necrolog. *Eugenia Dr. P. Cioranu* născ. *Sotir*, după îndelungate suferinţe, în etate de 35 ani, Mercuri în 29 Aprilie n., la 2 ore noaptea, a rĕposat în Domnul, ceea-ce se aduce la cunoştinţa tuturot rudeniilor, amicilor şi cunoscuţilor. Rĕmăşiţele pământeşti ale scumpei rĕposate, ridicându-se din locuinţa Strada Poplăcii (Quergasse) nr. 17, Vineri în 1 Maiu n. la 2 ore d. a., se vor transporta la Rĕşinari, în cripta familiară. Fie-'i ţĕrîna uşoară şi memoria binecuvêntată! Sibiiu, 29 Aprilie n. 1896. *Jalnica familie.*

VIEAŢA SOCIALĂ.

Concert în Iaşi.

Sâmbătă în 20 Aprilie 1896, s'a dat în Iaşi al 49-lea „Concert coral", de corul metropolitan din Iaşi, cu binevoitorul concurs al doamnei Sofia Osvald Teodoreanu şi a orchestrei conservatorului, sub conducerea dlui Musicescu Gavriil, cu următorul

PROGRAM:

I

1. Musicescu G. „Imnul Heruvic", în Do major . . . cor.

2. Haendel G. F. „Laudate Dominum", solo de bariton şi cor.

3. Mezzetti E. „Salutazione angelica", cor cu acomp. de quintet.

II.

4. Herz H. „Andantino" din al 5-lea concert pentru piano, cu acomp. de orchestru, d-na Sofia Osvald Teodoreanu.

5. a) Glinca M. „Eligie", pentru voce şi violoncel, d-ra M. Carp şi dl I. Bursuc.

b) Thomé F. „Mandolina" pentru piano, d-na Sofia Osvald Teodoreanu.

6. Wagner R „Choeur des Fileuses" din opera „Le vaisseau Fantome", cu acomp. de orchestru.

III.

7. *Musicescu G. „Doina lui Raţiu"*. Cuvintele de Vioara Magdu, cor.

8. Musicescu G. Cântece populare:

a) „Dor dorule", solo, d-ra M. Christodulo şi cor.

b) „Stâncuţa", cor.

9. Musicescu G. „Zis-a badea c'a venì", cor.

10. Rouget de Lisle. „Marseillaise". Arangiată pentru cor de G. Musicescu.

Posta redacţiunii.

„Milleniu". Lăudăm sentimentele d-tale naţionale, dar', „poesia" nu se poate publica. Nu-'i vrednic „milleniul" sĕ fie pus în versuri. Ca sĕ-'ţi facem p'ăcerea, îţi punem însĕ aici o strofă:

Sĕ nu ne lăsăm nici-odată
Ademeniţi, aşadar',
De nici unul din acele
A là Szabó circular.

Vindex-Audax. Altcum nu s'a putut. Dacă ne comunici adresa, îţi expunem motivele.

Mai nou.

Mare meeting contra Milleniului.

Despre meetingul proiectat de tinerimea universitară din Viena, primim astăzi următoarele detailuri:

Viena, 28 Aprilie.

Ne-a succes sĕ angagiăm tinerimea academică a tuturor naţiunilor pentru ideea unui mare meeting de protestare.

Germanii naţionalişti, Sêrbii, Slovacii, Croaţii, Slovenii, Saşii, Cehii, Rutenii, Bulgarii, Ruşii şi Grecii au intreprins cu toţii paşii necesari spre acest scop.

Meetingul va avè loc Sâmbătă, la 2 Maiu st. n.

Succesul e asigurat.

Sûntem siguri, ca toată suflarea românească va adera la protestul tinerimii din Viena, a cărei solidaritate e înălţătoare de suflet. Observăm, că telegramele de aderenţă sûnt a se adresa astfel: *Vajda, Wien, 9. Brünnlbadgasse 5.*

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI".

Budapesta, 30 Aprilie nou. Din Belgrad se telegrafează, că guvernul a trimis ieri tuturor representanţilor sei din străinătate motivarea ordinului adresat lui Barlovác şi Simicĭ, de a nu participa la milleniu.

În legătură cu aceasta se vesteşte, că consulul general sêrbesc din Budapesta a plecat ieri-seară din capitală.

Pentru redacţie şi editură responsabil: **Andreiu Balteş.**
Proprietar: Pentru T. L. Albini sub secuestru; **Iosif Marschall.**

P. T.

Subscrisul îmi permit a face cunoscut p. t. publicului din Sibiiu și giur, că la dorința și cererea mai multora, am deschis și **în Sibiiu, strada „Trei stejari" (Dreieichenstrasse) nr. 5 o filială**, unde am înmagazinate [1303] 1—9

Monumente

de **peatră de nĕsip, marmoră, granit, syenit** și **labrador.** Prin această filială voiu executa spre mulțumirea p. t. clientelei, **foarte solid** și **cu prețuri foarte moderate** ori-ce comandă, aparținĕtoare branșei mele.

Rugându-vĕ pentru comande numĕroase, îmi permit a semna

cu distinsă stimă

Albert Klingenspohr,
sculptor și petrar.

Sibiiu, în Aprilie 1896.

Institut tipografic în Sibiiu.

A eșit de sub tipar și se află de vêndare la **Institutul Tipografic** în Sibiiu

MEMORIALUL
archiepiscopului și metropolitului
Andreiu baron de Șaguna
sau
luptele naționale-politice ale Românilor
1846—1873
de
NICOLAE POPEA,
archimandrit-vicar archiepiscopesc.
Tomul I.
Prețul 1 fl. 30 cr.

Două cărți folositoare
pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vênzare în **librăria „Institutului Tipografic", Sibiiu, strada Poplăcii 15:**

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ
compus de
cei 12 preoți întemnițați în Cluj.
Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE
de
Elia Dopp.
Prețul 40 cr. v. a.
Pentru porto postal câte **5 cr.** mai mult.

La **„Institutul Tipografic"** se află de vênzare **opul premiat** și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român"

POVEȘTI DIN POPOR
adunate de
Ioan Pop-Retegeanul.

Acest op, care se extinde pe 216 pagine, cuprinzênd cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, **costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.**

LA ȚINTA
MEDITAȚIUNE POLITICĂ
DE
N. CRISTEA,
ASES. CONSISTOR.
se află de vênzare la **Institutul Tipografic în Sibiiu.**
Prețul 40 cr. plus 5 cr. porto postal.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIIU.

A doua ediție
din
ȚINEREA VITELOR
de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu".
Prețul unui exemplar **12 cr. v. a.**

Schimbare de local
și
deschidere de restaurațiune.

Subscrisul fac cunoscut p. t. publicului și stimaților mușterii, că 'mi-am mutat locuința din **Strada Turnului nr. 14** în **Strada-Morii nr. 11**, odinioară

Restaurațiunea lui Pusch.
Deschiderea: Sâmbătă, în 2 Maiu 1896.

Făcênd aceasta cunoscut stimaților mei mușterii, îmi iau voia a invita onoratul public de a mĕ onora cu presența în acest nou restaurat local.

Dispun de cele mai excelente soiuri de bere: **Bere de Habermann**, întotdeauna rĕcoritoare și „friș" dela cep. **Bere Drei-Eichen** (Bock) și bere **Steinbruch** în butelii.

Vinuri de cea mai bună calitate:
Vinuri de masă cu 40 și 50 cr. litra, Risling și Vilány, vin roșu cu 60 cr. litra.

Nu m'am sfiit de ori-ce jertfe pentru de a întocmi din nou grădina și odăile localității acesteia spre cea mai mare comoditate a onoratului public, avênd pe lângă un **biliard și 2 popicării** renovate. 'Mi-a fi totodată spre îngrijire, ca publicul sĕ fie părtaș de o culină bună și de cel mai solid și prompt serviciu.

Pentru sprigin numĕros se roagă

cu stimă

IOAN MIHAIU,
restaurateur.

[1339] 1—3

Am onoare a anunța p. t. publicului, că am deschis

O COFETĂRIE
în Piața-mare nr. 13.

Praxa de mai mulți ani și mijloacele materiale suficiente mĕ pun în plăcuta posiție de a putè satisface tuturor așteptărilor p. t. publicului, servindu-'l întotdeauna cu **cele mai gustoase, mai proaspete și mai variate prăjituri** și la cerere primesc și efectuesc foarte prompt ori-ce fel de comande, referitoare la branșa mea.

Rugând deci p. t. publicul sĕ binevoiască a mĕ onora cât mai des cu comande, îm permit a semna

cu distinsă stimă

IULIU BODA,
cofetar în Sibiiu.

[1338] 1—3

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1895.

Budapesta—Predeal

Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat			Tren persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane
10.—	8.05		8.05	2.15	pl.	Viena	sos. 3.—	1.55	1.55	7.20	6.25
8.30	2.15	3.15	5.45	9.15		**Budapesta**	5.45	7.25	7.—	1.50	6.20
11.21	4.16	6.52	9.02	11.12		Szolnok	2.29	5.23	3.37	11.44	3.35
1.33	5.48		11.33	12.48		P.-Ladány	12.05	3.46	1.19	10.03	1.34
3.42	7.08		1.48	2.12	sos. pl.	Oradea-mare pl.		2.26	11.04	8.43	11.32
3.58	7.15		2.06	2.20		sos.		2.19	10.44	8.38	11.17
4.38	7.43		3.08	2.50		Mezö-Telegd		1.52	10.07	8.11	10.42
5.20	8.18		3.45	3.26		Rév		1.26	9.30	7.46	10.08
5.43		Tren mixt	4.06			Bratca	Tren mixt		9.10		9.50
6.32	9.07	2.52	4.53	4.17		Ciucia	5.40	12.47	8.32	7.08	9.19
7.16	9.37	3.51	5.32	4.50		Huiedin	4.52	12.17	7.54	6.39	8.37
8.07		5.05	6.24			Ghirbĕu	2.55		6.54		7.37
8.34	10.37	6.14	6.59	5.55	sos. pl.	Cluj pl.	2.—	11.01	6.13	5.23	7.—
8.49	11.10		8.40	6.11		sos.		10.45	5.45	4.48	6.45
9.06	11.32		9.08	6.27		Apahida			5.18	4.23	6.27
10.12	12.50		10.40	7.27		Ghiriș		9.24	3.53	3.—	5.21
10.42	1.25		11.25	7.50		Cucerdea		8.54	3.06	2.20	4.47
11.01	1.43		11.54			Uioara			2.48	2.—	4.31
11.09	1.52		12.04			Vințul-de-sus			2.40	1.51	4.24
11.31	2.18		12.34	8.17		Aiud		8.23	2.11	1.23	4.03
11.48	2.40		1.—	8.33	sos. pl.	Teiuș pl.		8.06	1.45	12.54	3.42
12.25			1.40	8.36		sos.		7.59	1.10		2.49
12.52			2.17			Crăciunel			12.39		2.24
1.06			2.35	9.09		Blaj		7.30	12.24		2.10
1.37			3.14			Micăsasa			11.48		1.38
1.52			3.34	9.42	sos. pl.	Copșa-mică pl.		6.56	11.29		1.18
2.13			3.49	9.44		sos.		6.54	11.14		1.01
2.32			4.11	9.59		Mediaș		6.41	10.55		12.46
3.04			4.43	10.22		Elisabetopol		6.20	10.21		12.16
3.40			5.27	10.51		Sighișoara		5.53	9.42		11.39
4.03			6.10	11.12		Hașfalău		5.33	9.13		11.17
5.34			7.50	12.26		Homorod		4.27	7.45		10.02
6.12			8.30	12.58		Ágostonfalva		3.53	7.02		9.22
6.41			9.03	1.15		Apatia		3.37	6.36		8.57
7.16			9.38	1.34		Feldioara	Circulează numai Vineri	3.16	5.58		8.23
8.—	Tren accelerat		10.25	2.09	sos. pl.	Brașov pl.		2.45	5.08	Tren de persoane	7.43
	11.—			2.19		sos.		7.01	2.13	9.08	
	12.26			3.01		Tîmiș		6.—	1.42	8.28	
	1.11			3.31		**Predeal**		5.11	1.12	8.01	
	8.30			9.30	sos.	Bucuresci pl.			8.35	3.15	

Budapesta, gara de vest — Rușava — Vercerova

Orient. Expres	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat			Tren de persoane	Tren de persoane	Orient. Expres	Tren accelerat	Tren de persoane
8.36	11.—	9.—	9.35	4.—	pl.	Viena sos.	5.50		7.20	7.07	6.45
Vineri 1.30	8.30	2.30	7.25	10.25	pl.	**Budapesta** sos.	6.30	10.10	2.10	1.25	9.—
circul. numai Sâmbăta	10.30	3.46	9.52	11.40	sos.	Czegléd pl.	4.19	8.10	Circulează numai Marția	12.11	6.25
	10.40	3.51	10.07	11.46	pl.	sos.	4.04	7.58		12.06	
4.43	1.47	5.53	1.32	1.50	sos.	Seghedin pl.	12.56	4.55	10.57	10.—	
4.49	2.09	5.59	2.15		pl.	sos.	12.33		10.51	9.53	7.38
6.39	5.31	8.02	5.49		sos.	Timișoara pl.	9.25		9.01	7.50	4.10
6.47		8.10	7.15		pl.	sos.	8.09	7.14	8.55	7.42	
		8.56	8.19			Topoloveț	7.—	6.03		6.56	
		9.29	9.04			Lugoj	6.24	5.20	circulează numai Luna	6.28	
		10.29	10.32			Caransebeș	5.15	4.15		5.39	
		11.19	11.44			Teregova	4.11			4.40	
			12.59			Mehadia	2.50				
11.05		12.30	1.09			Băile-Herculane	2.37		4.40	3.21	
		12.41	1.21			Topleț	2.21			3.08	
11.31		12.56	1.38		sos. pl.	Rușava pl.	2.—		4.10	2.51	
11.37		1.11	2.30			sos.	12.59		3.50	2.19	
11.45		1.20	2.39			Vercerova	12.50		3.40	2.10	
10.55		11.40	6.25			Bucuresci	11.25		7.— Dumin.	5.50	

Budapesta—Arad—Teiuș

Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane			Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren mixt
				pl.	Viena sos.					
	8.05	1.55	10.—		**Budapesta**	7.20	1.10	6.10		
3.10	10.56	3.49	1.05		Szolnok	4.14	11.19	2.53	9.30	10.58
9.10	3.55	6.52	6.10	sos.	Arad pl.	11.20	8.18	9.40	5.15	3.56
2.30	4.30	7.02	6.35	pl	sos.	10.50	8.08	8.55		6.59
2.44	4.42		6.46		Glogovaț	10.38		8.43		6.46
3.14	5.04		7.06		Gyorok	10.15		8.19		6.17
3.31	5.15		7.17		Pauliș	10.02		8.06		6.03
3.58	5.33	7.47	7.34		Radna-Lipova	9.49	7.28	7.53		5.45
4.30	5.57		7.57		Conop	9.19		7.22		5.07
4.50	6.13		8.13		Bêrzava	9.02		7.05		4.49
5.40	6.58	8.48	8.53		Soborșin	8.20	6.34	6.23		4.—
	7.26	9.07	9.22		Zam	7.45	6.08	5.46		
	7.52		9.48		Gurasada	7.18		5.16		
	8.08	9.31	10.04		Ilia	7.08	5.45	5.05	Tren mixt	
	8.26		10.22		Branicica	6.44		4.39		
	8.52	9.57	10.48		Deva	6.20	5.19	4.14	10.52	
	9.06	10.08	11.02		Simeria (Piski)	6.05	5.07	3.57	10.35	
	9.52	10.37	11.43		Orăștie	5.09	4.39	3.17	9.51	
	10.16		12.06		Jibot	4.44		2.54	9.27	
	10.40		12.30		Vințul-de-jos	4.22		2.31	9.03	
	10.54	11.17	12.44		Alba-Iulia	4.04	3.59	2.13	8.47	
	11.30	11.40	1.20	sos.	Teiuș pl.	3.19	3.36	1.35	8.11	8.55

Copșa-mică—Sibiiu—Avrig—Făgăraș.

2.20	4.45	11.34	7.10	pl.	**Copșa-mică** sos.	9.34	3.39	6.20	12.35
3.57	6.35	1.03	8.50		Ocna	8.11	2.01	5.12	11.01
4.19	7.01	1.25	9.15	sos. pl.	**Sibiiu** pl.	7.44	1.31	4.49	10.30
4.36		1.46			sos.	7.28			8.33
6.16	circul. numai Marți și Vineri	3.31			Avrig	6.02	circul. numai Marți și Vineri		6.54
8.42		6.08		sos.	Făgăraș pl.	3.28			4.05

Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.

2.25	8.10	3.11	8.59	pl.	**Cucerdea** sos.	7.41	2.36	8.31	1.18
3.14	8.51	3.52	9.40		Ludoș	7.03	1.58	7.43	12.32
5.07	10.27	5.26	11.11	sos. pl.	**Oșorheiu** pl.	5.30	12.25	5.50	10.31
5.40	10.42	5.36			sos.		9.20	5.04	10.—
7.19	12.21	7.19		sos.	**Reghin.-săs.** pl.		7.49	3.25	8.25

Simeria (Piski)—Petroșeni—Lupeni

6.10	11.27	4.20	11.—	pl.	**Simeria** sos.	4.25	10.33	3.24	8.47
7.31	12.48	6.03	12.48		Hațeg	2.58	9.05	2.03	7.34
9.55	3.40	9.05	4.30	sos.	**Petroșeni** pl.	12.—	6.10	11.25	5.25
10.20	4.05		5.15	pl.	sos.	8.38		9.48	4.54
11.32	5.10		6.20		Vulcan	7.47		8.57	3.54
11.55	5.30		6.40	sos.	**Lupeni** pl.	7.15		8.25	3.2

Simeria (Piski)—Hunedoara

6.15	11.35	4.25	10.28	**Simeria**	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12.20	5.23	11.12	**Hunedoara**	4.10	9.38	2.30	7.45

Brașov—Zernesci

8.35	4.55	Brașov	7.36	1.29		
10.28	6.36	Zernesci	6.06	12.05		

Brașov—Chezdi-Oșorheiu

5.20	8.50	3.01	pl. Brașov sos.	8.15	1.46	7.12	
5.53	9.33	3.34	Prejmĕr	7.45	1.16	6.34	
6.45	10.49	4.17	Sepși-S.-Georgiu	6.54	12.25	5.28	
8.08	12.48	5.46	Covasna	5.38	11.08	3.43	
8.45	1.37	6.23	sos. Kezdi-Oșorh. pl.	4.56	10.25	2.37	

Ghiriș—Turda

7.33	11.—	4.—	10.21	**Ghiriș**	5.10	10.30	3.30	9.1
7.53	11.20	4.20	10.41	**Turda**	4.50	10.10	3.10	8.5

Sighișoara—Odorheiu

3.22	11.08	Sighișoara	9.51	5.32	
6.20	1.59	Odorheiu	7.15	3.—	

Arad—Timișoara

6.20	11.30	5.—	**Arad**	10.43	3.44	10.55	
7.08	12.47	6.14	Vinga	9.42	2.40	10.11	
8.01	2.05	7.39	**Timișoara**	8.20	1.12	9.10	

Mureș-Ludoș—Bistrița

4.—	9.10	4.20	Mureș-Ludoș	6.46	7.21			
6.48	12.41		Țagu-Budatelic		4.50	9.40		
9.59	4.55		Bistrița		1.16	5.55		

Sibiiu—Cisnădie.

5.30	1.36	Sibiiu	7.10	9.20				
6.06	2.12	Cisnădia	6.36	8.46				

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiunilor sûnt a se cetì de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Pentru „Institut Tipografic" T. Liviu Albini sub secuestru: Iosif Marschall.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.